

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 239/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 110/2006 a porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 200/2008 a jeho uznesením z 30. januára 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 110/2006 a porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 200/2008 a jeho uznesením z 30. januára 2009.

Zo sťažnosti a z predloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu 4. decembra 2007 žalobu o ochranu osobnosti a náhradu škody proti žalovanej JUDr. A. P., zástupkyňi Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva. Okresný súd žalobu uznesením č. k. 22 C 110/06-68 z 25. júna 2008 odmietol s poukazom na § 43 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na to, že sťažovateľ napriek výzve súdu v určenej lehote neodstránil nedostatky žaloby. Podľa sťažovateľa *„Vo veci nebolo nič vykonané. Sťažnosť na prietahy bola obídená mlčaním... OS BA I žalobu odmietol dňa 25. 06. 2008 svojvoľne a hlúpo, zjavne na základe mafiánskych princípov, za účelom ochrániť inú sudkyňu od zodpovednosti.“*

Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 8 Co 200/2008-53 z 30. januára 2009 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Podľa sťažovateľa *„Krajský súd BA jalové uznesenie mafiánskym spôsobom potvrdil“*. Z priloženej dokumentácie vyplýva, že proti označenému uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ 6. apríla 2009 dovolanie.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti v náleze vyslovil, že okresný súd svojím postupom v namietanom konaní porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a krajský súd svojím postupom v namietanom konaní a uznesením z 30. januára 2009 porušil jeho práva podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru, zrušil toto uznesenie a prikázal krajskému súdu *„vo veci znovu konať bez prietahov obštrukcií“*. Sťažovateľ zároveň žiada, aby mu bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v celkovej sume 90 000 €, z ktorej by bolo uložené okresnému súdu zaplatiť 30 000 € a krajskému súdu 60 000 €, a žiada tiež, aby mu boli uhradené trovy konania pred ústavným súdom.

Súčasťou sťažnosti sťažovateľa je aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 110/2006 a vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 200/2008 a jeho uznesením z 30. januára 2009.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že označené uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 31. marca 2009, pričom týmto dňom nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 22 C 110/06-68 z 25. júna 2008, t. j. obe namietané konania vedené okresným súdom, ako aj krajským súdom boli právoplatne skončené 31. marca 2009. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že podanie dovolania nemá vplyv na plynutie lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ doručil ústavnému súde sťažnosť 15. júna 2009, pričom oba namietané konania boli právoplatne skončené 31. marca 2009. Z toho vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súde doručená po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa mohla byť odmietnutá aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti s poukazom na ustálenú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval

uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa (napr. žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2009